

Det er jo sådan, at den beskatning, vi nu har lavet, er mere robust, set i lyset af at tidligere har kulbrintebeskatningen ingenting givet, og så er vi inde på den diskussion, jeg havde med hr. Keld Albrechtsen: Hvad betyder hvis og hvis og hvis for kulbrintebeskatningen derude? Her er jeg bare nødt til at sige, at vi gør selve grundlaget for beskatningen større, og når fradragene er ophørt, er der i den sidste ende en marginalskat på 73 pct.

Jeg kan selvfølgelig godt forstå, at man i SF og specielt i Enhedslisten mener, at vi mere eller mindre bare skal tage det hele, uden at de firmaer, der arbejder derude, skal have noget. Men jeg mener faktisk, at vi med ordningen her har skabt en meget solid måde at beskatte på, i og med at vi må konstatere, at 250-pct.-fradraget aldrig har givet noget.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg har sådan set stillet ministeren et spørgsmål om værdier, og jeg går ud fra, at det er noget, der regeringens stadig er optaget af.

Det handler om værdien af, at man i et demokratisk samfund har ret til og mulighed for at lave særbeskatning inden for nogle områder, sådan som der er tradition for, og at man ikke er bundet af ikke at kunne gøre det i 40 år. Jeg vil godt have, at ministeren forholder sig til det og ikke snakker kulbrintefradrag og kulbrinteskate. Finder ministeren det rimeligt at binde kommende generationer? De, der går i vuggestue nu, vil være over 40 år, før de overhovedet får mulighed for at lave en beskatning af øgede værdier af Nordsøolien og -gassen, hvis de sidder her i Folketinget, og hånden på hjertet: Finder ministeren virkelig, at det moralsk set og værdimæssigt set er rimeligt?

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Når vi får en overskudsandel på 20 pct., når vi får en statsdeltagelse på 20 pct., og når vi har et government take, der ligger omkring 40 pct., men som vi hæver til 61 pct. – ja, så finder jeg det rimeligt, at når man indgår en aftale, er der også en kompensationsklausul. Jeg forhindrer ikke Folketinget i at vedtage en ny beskatning. Det kan Folketinget gøre, men så er der bare en kompensation til firmaet.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg er godt klar over, at den lille kompensation betyder, at man godt kan lave beskatningsregler,

men de får bare ikke nogen som helst positiv effekt for statskassen.

Hvis nu olieprisen kommer op på 50 dollar pr. tønde – det er ikke noget urealistisk scenario, i dag ligger den på ca. 28 dollar pr. tønde – vil det her betyde, sådan som vi har regnet det ud, at DUC får en mergevinst efter skat på 6,5 mia. kr. om året. Er det rimeligt? Er det rimeligt, når der reelt er tale om værdier, som samfundet ejer? Er det rimeligt, at DUC får det uden at have investeret én eneste krone til gengæld? Synes ministeren, det er rimeligt?

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg kan sige, at i de seneste 15 år har den gennemsnitlige oliepris ligget på ca. 24 dollar pr. tønde målt i 2003-priser, og dollarkursen har siden 1972 været gennemsnitlig 7 kr. pr. dollar.

Jeg er helt klar over, at hvis man kan lave nogle fuldstændig kunstige opskruninger og forvente, at der ikke vil blive grebet ind med kulbrintefradraget, kunne den gamle model på papiret give noget mere. Men vi er nødt til at forholde os til virkeligheden, og virkeligheden er de gennemsnitspriser, der har været på olien, og den værdi, dollaren har haft.

Vi er også nødt til at forholde os til, at kulbrintebeskatningen ingenting har givet. Det synes jeg man er nødt til at forholde sig til, når vi diskuterer det her, og også at en marginalskat på 73 pct. skal sammenholdes med en bredere beskatning end tidligere. Men hvis fru Anne Grete Holmsgaard mener, at det er en højere marginalskat end 73 pct., der skal til, er det jo et synspunkt, SF står for.

Jeg synes, der er lavet en robust aftale, der giver et merprodukt med de meget forsigtige beregninger, vi har lavet.

Kl. 15.00

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Vi kan da godt tage den med de forsigtige beregninger: Hvis vi nu i stedet for siger en prisstigning på 20 pct. på olien, det er jo sådan set realiteterne i forhold til det scenario, der er arbejdet med, så vil det give DUC en mergevinst – igen efter skat – på 1 mia. kr. om året. Er det rimeligt? Synes ministeren, det er rimeligt, at et selskab får den mergevinst uden at have haft nogen omkostninger med yderligere investeringer på grundlag af noget, som dybest set er samfundets eje – hvis det altså ikke bliver foræret væk? Synes ministeren, det er rimeligt?